

Israel und Gottes freie Gnadenwahl

¹Ich sage die Wahrheit in Christus und lüge nicht, wie mir mein Gewissen Zeugnis gibt im Heiligen Geist,² dass ich große Traurigkeit und Schmerzen ohne Unterlass in meinem Herzen habe.³ Ich habe mir gewünscht, verflucht und von Christus verbannt zu sein für meine Brüder, die meine Stammesgenossen sind nach dem Fleisch,⁴ die Israeliten sind, denen die Kindschaft gehört und die Herrlichkeit und der Bundesschluss und das Gesetz und der Gottesdienst und die Verheißungen;⁵ denen auch die Väter gehören, und aus denen Christus herkommt nach dem Fleisch, der da ist Gott über alles, gelobt in Ewigkeit. Amen.

⁶Aber ich sage damit nicht, dass Gottes Wort hinfällig sei. Denn nicht alle sind Israeliten, die von Israel stammen;⁷ auch nicht alle, die Abrahams Nachkommen sind, sind darum seine Kinder. Sondern "in Isaak sollen dir Nachkommen genannt werden".⁸ Das heißt: nicht das sind Gottes Kinder, die nach dem Fleisch Kinder sind; sondern nur die Kinder der Verheißung werden zu seiner Nachkommenschaft gerechnet.⁹ Denn dies ist ein Wort der Verheißung, da er spricht: "Um diese Zeit will ich kommen, und Sara soll einen Sohn haben."¹⁰ Aber nicht allein hier ist es so, sondern auch bei Rebekka, als sie von dem einen, unserm Vater Isaak, schwanger wurde.¹¹ Ehe die Kinder geboren waren und weder Gutes noch Böses getan hatten, damit der Ratschluss Gottes und seine freie Wahl aufrechterhalten bliebe, —¹² nicht aus Verdienst der Werke, sondern aus Gnade des Berufenden —, da wurde zu

Msvir شعب إسرائيل

¹أقول الصِّدْقَ فِي الْمَسِيحِ، لَا أَكْذِبُ، وَصَمِيرِي شَاهِدٌ لِي بِالرُّوحِ الْقُدُّوسِ،² إِنَّ لِي حُزْنَ عَظِيمًا وَوَجَعًا فِي قَلْبِي لَا يَنْقَطِعُ.³ قَاتِي كُنْتُ أَوْدُّ لَوْ أَكُونُ أَنَا نَفْسِي مَحْزُومًا مِنَ الْمَسِيحِ لِأَجْلِ إِخْوَتِي، أَنَسِيَّائِي حَسَبِ الْجَسَدِ،⁴ الَّذِينَ هُمْ إِسْرَائِيلِيُّونَ وَهُمْ التَّبَنِيُّوْنَ وَالْمَجْدُ وَالْعُهُودُ وَالْإِسْتِرَاعُ وَالْعِبَادَةُ وَالْمَوَاعِيدُ،⁵ وَلَهُمُ الْآبَاءُ، وَمِنْهُمْ الْمَسِيحُ حَسَبِ الْجَسَدِ، الْكَائِنُ عَلَى الْكُلِّ، إِلَهًا مُبَارَكًا إِلَى الْآبَدِ، آمِينَ.⁶ وَلَكِنْ لَيْسَ هَكَذَا حَتَّى إِنَّ كَلِمَةَ اللَّهِ قَدْ سَقَطَتْ، لِأَنَّ لَيْسَ جَمِيعُ الَّذِينَ مِنْ إِسْرَائِيلَ هُمْ إِسْرَائِيلِيُّونَ،⁷ وَلَا لِأَنَّهُمْ مِنْ نَسْلِ إِبْرَاهِيمَ هُمْ جَمِيعًا أَوْلَادٌ، بَلْ "بِإِسْحَاقَ يُدْعَى لَكَ نَسْلٌ".⁸ أَيُّ: لَيْسَ أَوْلَادُ الْجَسَدِ هُمْ أَوْلَادُ اللَّهِ، بَلْ أَوْلَادُ الْمَوْعِدِ يُحْسَبُونَ نَسْلًا.⁹ لِأَنَّ كَلِمَةَ الْمَوْعِدِ هِيَ هَذِهِ: "أَنَا آتِي تَحْتِ هَذَا الْوَفْتِ وَيَكُونُ لِسَارَةَ ابْنٌ".¹⁰ وَلَيْسَ ذَلِكَ قَطُّ بَلْ رَفَعَهُ أَيْضًا، وَهِيَ حُبْلَى مِنْ وَاحِدٍ، وَهُوَ إِسْحَاقُ أَبُونَا،¹¹ لِأَنَّهُ، وَهَمَا لَمْ يُولَدَا بَعْدُ وَلَا قَعْلًا خَيْرًا أَوْ شَرًّا لِكَيْ يَتَّبَعَ قَضَا اللَّهِ حَسَبَ الْإِخْتِيَارِ، لَيْسَ مِنَ الْأَعْمَالِ بَلْ مِنَ الَّذِي يَدْعُو،¹² قِيلَ لَهَا: "إِنَّ الْكَبِيرَ يُسْتَعْبَدُ لِلصَّغِيرِ"،¹³ كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ: "أَحْبَبْتُ يَعْقُوبَ وَأَبْغَضْتُ عَيْسُو".

¹⁴فَمَاذَا تَقُولُ؟ أَلَعَلَّ عِنْدَ اللَّهِ ظُلْمًا؟ حَاشَا.¹⁵ لِأَنَّهُ يَقُولُ لِمُوسَى: "إِنِّي أَرْحَمُ مَنْ أَرْحَمُ وَأَتَرَاءَفُ عَلَى مَنْ أَتَرَاءَفُ".¹⁶ فَإِذَا لَيْسَ لِمَنْ يَنْشَأُ وَلَا لِمَنْ يَسْعَى بَلْ لِلَّهِ الَّذِي يَرْحَمُ.¹⁷ لِأَنَّهُ يَقُولُ الْكِتَابُ لِفِرْعَوْنَ: "إِنِّي لِهَذَا بَعَيْتُهُ أَقْمُنُكَ لِكَيْ أَظْهَرَ فِيكَ قُوَّتِي وَلِكَيْ بْتَادَى بِأَسْمِي فِي كُلِّ الْأَرْضِ".¹⁸ فَإِذَا هُوَ يَرْحَمُ مَنْ يَنْشَأُ وَيُقْسِي مَنْ يَنْشَأُ.

ناموس بز الإيمان

¹⁹فَسَتَقُولُ لِي: لِمَاذَا يُلُومُ بَعْدُ، لِأَنَّ مَنْ يُقَاوِمُ مَشِيئَتَهُ؟²⁰ بَلْ مَنْ أَنْتَ، أَيُّهَا الْإِنْسَانُ، الَّذِي تُجَابُ اللَّهُ؟ أَلَعَلَّ الْجَنَّةَ تَقُولُ لِجَابِلِهَا: لِمَاذَا صَنَعْتَنِي هَكَذَا؟²¹ أَمْ لَيْسَ لِلْحَرَافِ سُلْطَانٌ عَلَى الطَّيْنِ أَنْ يَصْنَعَ مِنْ كُنْهَةِ وَاحِدَةٍ إِتَاءَ لِلْكَرَامَةِ وَأَحْرَ لِلْهَوَانِ؟²² فَمَاذَا إِنْ كَانَ لِلَّهِ، وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يُظْهِرَ غَضَبَهُ وَيُبَيِّنَ قُوَّتَهُ، أَحْتَمَلُ بِأَنَاءِ كَثِيرَةٍ آيَةَ غَضَبٍ مُهَيَّأَةً لِلْهَلَاكِ،²³ وَلِكَيْ يُبَيِّنَ عَنِّي مَجْدِهِ عَلَى آيَةِ رَحْمَةٍ قَدْ سَبَقَ فَأَعَدَّهَا لِلْمَجْدِ،²⁴ الَّتِي أَيْضًا دَعَا تَحْتِ إِبْرَاهِيمَ، لَيْسَ مِنَ الْهُودِ قَطُّ بَلْ مِنَ الْأُمَّمِ أَيْضًا،²⁵ كَمَا يَقُولُ فِي هُوسَعٍ أَيْضًا: "سَادَعُو الَّذِي لَيْسَ

ihr gesagt: "Der Ältere soll dienstbar werden dem Jüngeren",¹³ wie denn geschrieben steht: "Jakob habe ich geliebt, aber Esau habe ich gehasst."

¹⁴Was wollen wir denn hierzu sagen? Ist denn Gott ungerecht? Das sei ferne!¹⁵ Denn er spricht zu Mose: "Wem ich gnädig bin, dem bin ich gnädig; und wessen ich mich erbarme, dessen erbarme ich mich."¹⁶ So liegt es nun nicht an jemandes Wollen oder Laufen, sondern an Gottes Erbarmen.¹⁷ Denn die Schrift sagt zum Pharao: "Eben darum habe ich dich erweckt, damit ich an dir meine Macht erweise, und damit mein Name auf der ganzen Erde verkündigt werde."¹⁸ So erbarmt er sich nun, wessen er will, und verstockt, wen er will.

¹⁹Nun sagst du zu mir: Was beschuldigt er uns dann? Wer kann seinem Willen widerstehen?²⁰ Ja, lieber Mensch, wer bist du denn, dass du mit Gott rechten willst? Spricht auch ein Werk zu seinem Meister: Warum machst du mich so?²¹ Hat nicht ein Töpfer Macht über den Ton, aus dem einen Klumpen ein Gefäß zu Ehren und das andere zu Unehren zu machen?²² Da Gott seinen Zorn zeigen wollte und kundtun seine Macht, hat er mit großer Geduld ertragen die Gefäße des Zorns, die zur Verdammnis bestimmt waren;²³ damit er den Reichtum seiner Herrlichkeit kundtue an den Gefäßen der Barmherzigkeit, die er zuvor bereitet hat zur Herrlichkeit,²⁴ die er berufen hat, nämlich uns, nicht allein aus den Juden sondern auch aus den Heiden.²⁵ Wie er denn auch durch Hosea spricht: "Ich will das mein Volk nennen, das nicht mein Volk war, und meine

شَعْبِي شَعْبِي وَالَّتِي لَيْسَتْ مَحْبُوبَةً مَحْبُوبَةً",²⁶ وَيَكُونُ فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فِيهِ: لَسْتُ شَعْبِي، أَنَّهُ هُنَاكَ يُدْعَوْنَ أَبْنَاءَ اللَّهِ الْحَيِّ".²⁷ وَإِسْعَاءُ يَصْرُخُ مِنْ جِهَةِ إِسْرَائِيلَ: "وَإِنْ كَانَ عَدَدُ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَرْمِلِ الْبَحْرِ قَالَتْفِيهِ سَتَخْلُصُ،²⁸ لِأَنَّهُ مُتَمِّمٌ أَمْرٍ وَقَاضٍ بِالْيَرِّ، لِأَنَّ الرَّبَّ يَصْنَعُ أَمْرًا مَفْضِيًّا بِهِ عَلَى الْأَرْضِ".²⁹ وَكَمَا سَبَقَ إِسْعَاءُ فَقَالَ: "لَوْلَا أَنَّ رَبَّ الْجُنُودِ أَبْقَى لَنَا تَسْلًا لَصِرْنَا مِثْلَ سُدُومَ وَسَابَهْنَا عَمُورَةَ".

³⁰فَمَاذَا تَقُولُ؟ إِنَّ الْأُمَّةَ الَّتِي لَمْ يَسْعُوا فِي أَثَرِ الْيَرِّ أَدْرَكُوا الْيَرَّ، الْيَرُّ الَّذِي بِالْإِيمَانِ،³¹ وَلَكِنَّ إِسْرَائِيلَ، وَهُوَ يَسْعَى فِي أَثَرِ تَامُوسِ الْيَرِّ، لَمْ يُدْرِكْ تَامُوسَ الْيَرِّ.³² لِمَاذَا؟ لِأَنَّهُ فَعَلَ ذَلِكَ لَيْسَ بِالْإِيمَانِ بَلْ كَأَنَّهُ بِأَعْمَالِ التَّامُوسِ، فَإِنَّهُمْ اصْطَدَمُوا بِحَجَرِ الصَّدْمَةِ³³ كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ: "هَا أَنَا أَصْعُ فِي صِهْبُونَ حَجَرَ صَدْمَةٍ وَصَخْرَةَ عَثْرَةٍ، وَكُلُّ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ لَا يُجْزَى".

Geliebte, die nicht meine Geliebte war."²⁶"Und es soll geschehen: An dem Ort, da zu ihnen gesagt wurde: 'Ihr seid nicht mein Volk', sollen sie Kinder des lebendigen Gottes genannt werden."²⁷Jesaja aber ruft aus über Israel: "Wenn die Zahl der Kinder Israel wäre wie der Sand am Meer, so wird doch nur der Rest errettet werden;²⁸denn sein Wort soll durchgeführt werden in Gerechtigkeit, und der HERR wird es eilends tun auf Erden."²⁹Und wie Jesaja zuvor sagte: "Wenn uns der HERR Zebaoth nicht Nachkommen übriggelassen hätte, so wären wir wie Sodom und Gomorra."

Gerechtigkeit aus Glauben

³⁰Was wollen wir nun hierzu sagen? Das wollen wir sagen: Die Heiden, die nicht nach der Gerechtigkeit trachteten, haben Gerechtigkeit erlangt; ich rede aber von der Gerechtigkeit, die aus dem Glauben kommt.³¹Israel aber hat nach dem Gesetz der Gerechtigkeit getrachtet, und hat die Gerechtigkeit nicht erlangt.³²Warum das? Weil sie die Gerechtigkeit nicht aus dem Glauben suchen, sondern aus den Werken des Gesetzes. Denn sie haben sich gestoßen an dem Stein des Anstoßes,³³ wie geschrieben steht: "Siehe, ich lege in Zion einen Stein des Anstoßes und einen Fels des Ärgernisses; und wer an ihn glaubt, der soll nicht zu Schanden werden."